

Stat i 1884 saavel i Benge som i Naturallier, er det neppe 19 Millioner. Det vil altsaa sige, at Kommunerens Udgifter vilde blive helt dækkede ved dette Tilskud, og der vilde endda blive en lille Million eller to tilovers ud over deres hidtidige Udgifter. Dette ser jo overmaade tiltalende ud. Naar jeg imidlertid tidligere, i Begyndelsen af mit Foredrag, udtalte, at ogsaa jeg sympathiserede med Bestræbelserne for at skaffe Kommunerne overordentlige Indtægter, var det dog ingenlunde min Mening, at jeg kunde følge med saa vidt, at den nye Indtægt for Kommunerne skulde blive tilstrækkelig til at dække alle Kommunerens Fornødenheder, saaledes altsaa, at med andre Ord al tidligere Stat, der er ydet i Kommunerne, kunde bortfalde. Jeg har kun tænkt mig det som et passende Supplement til de Statter og Afgifter, som nu ydes, og til Dækning af ikke blot den fremtidige uundgaelige Stigning i Kommunerens Udgifter, men ogsaa til Dækning af Noget af det, hvormed de kommunale Udgifter i de senere Aar ere vøgede. Dette udtaler jeg udtrykkelig, for at de ærede Forslagsstillere ikke skulde være i Tvivl om, hvor langt min Medhjælp, min Sympathi og Støtte vil strække sig. Det er da ogsaa en Selvfølge — i det Mindste fra mit Standpunkt anser jeg det for at være selvsølgeligt — at om jeg end villig skulde kunne gaa ind paa, at Kommunerne fik en Andel i den sørgede Brændevinsafgift, kunde jeg ikke være med til, at hele Forsøgelsen gik til Kommunerne. Det vilde i mine Tanker være høist ubilligt overfor Staten at sætte dens Andel til et Figur, svarende til enten Gjennemsnittet af flere Aars Indtægter i denne Henseende eller kun det sidste uheldige Aars ringe Indtægt. Det vilde være meget uheldigt for Staten at indskrænke dens fremtidige Benyttelse af et saa udmærket Skatteobjekt, som Brændevin er, til ikke at maatte overstige den Ubetydelighed, som det nu i onde Tidens Medfør er sunket ned til. Vi ere sunkne ned nu til en Stat af kun 8 Ore pr. Pot Brændevin, medens man, da Skatten vedtoges, forudsatte, at den vilde blive 12½ Ore, ikke at tale om den oprindelige Brændevinsafgift, da jeg nok tror, at man gik ud fra, at der kun vilde komme 16 Potter pr. Td. Rarrum, saa at Afgiften altsaa vilde blive langt betydeligere. Nei, da forekommer det mig, at Forslaget i Lovforslaget om en midlertidig Forandring i Besatningen er langt billigere, idet jeg der har foreslaaet, at Staten og Kommunerne kom til at dele Overskudet. Om det skal deles lige, eller om, hvad der maatte var det Rimeligste for en længere Tid, at

Staten fik noget Mere end Halvdelen, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. — Jeg skal endnu med Hensyn til Fordelingsparagrafen tillade mig at bemærke, at det næppe er heldigt, naar de ærede Forslagsstillere have angivet, at det kun skal være indtil videre, indtil anden Ordning tilveiebringes, at Overskudet tilfalder selve Kommunens Kasse, dersom ellers Forslagsstillernes Mening er den, at dette Overskud i Virkeligheden kunde faae en heldigere Anvendelse, saasom til Støtte for Alderdomsforsørgelse, Sygeforsørgelse o. s. v. Man kan jo dog ikke være blind for, at naar Kommunerne først i nogen Tid have været vanite til at faae en saadan klækelig Indtægt til deres egen Kasse, saa skulde der grumme Meget til, for at dette Thing kom til at tage en Bestemmelse om en anden Anvendelse deraf. Dersom det i Virkeligheden er Meningen, at det kun skal være midlertidigt, at Kommunerne skulle have dette Overskud, ja saa tror jeg nok, det vilde være rigtigt, enten at Overskuddet midlertidigt, indtil anden Bestemmelse blev fastsat, blev i Statskassen, eller ogsaa, at det udtrykkelig blev sagt, at det kun var i det første Aar, de fik det. Kom det til at staa saaledes som her, er jeg fuldstændig overbevist om, at Alderdomsforsørgelseskasser o. s. v. kunne slyde en hvid Bind efter Andel i Overskuddet. Jeg skal i Medsætning til, hvad der ellers fra enkelt Side har været udtalt her, udtale som min Formening, at vel anser jeg ikke Lovforslaget, som det foreligger, for at være muligt som Lov, men jeg vil dog anse det for at være meget nyttigt, at det store og vigtige Spørgsmaal, som er bragt frem i Lovforslaget, faar en alvorlig Drøftelse her.

H. C. Nyholm: Maa jeg tillade mig den korte Bemærkning overfor det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Beth), at han vistnok var temmelig streng mod mig ved at rette en saa alvorlig Breidelse mod mig, som han gjorde i Andenning af, at jeg brugte Udtrykket: Stamplet paa det danske Folk. Jeg har ikke brugt dette Udtryk aldeles direkte; jeg har knyttet Noget dertil, som det ærede Medlem maaske overhørte. Jeg sagde nemlig udtrykkelig: saafremt Statistiken har Ret; dersom den har Ret i Forudsætningen, at det danske Folk drikker mere end de fleste andre Nationer, er det en Stamplet, og det Udtryk fastholder jeg saaledes. Jeg kan dog ikke tro, at Statistiken skulde sige Usandhed, men skulde den gjøre det, tager jeg Udtrykket tilbage; har Statistiken Ret, fastholder jeg det. — Naar iøvrig det ærede Medlem gjør den Betragt-